

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13S/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3014200671
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3014200671.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Aleny Radičovej a sudcov JUDr. Juraja Floroviča a JUDr. Evy Vékonyovej v právnej veci žalobcu: G. J., občan Y. republiky, bytom R. U., Y. č. XX, právne zastúpený JUDr. Dušan Dívko, advokát, spol. s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Šoltésovej 346/1 proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky, Krajský inšpektorát Trenčín, so sídlom Trenčín, Jilemnického 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-45/2014 zo dňa 8. júla 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalobcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo na základe jeho odvolania zmenené rozhodnutie o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici, č.p. ORPZ-PB-ODI2-SK-262/2012 zo dňa 20. februára 2014 tak, vo výroku rozhodnutia, v časti uložených sankcii bola žalobcovi ako obvinenému uložená pokuta vo výške 100 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu šesť mesiacov, ktorý sa počíta odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Správne orgány vychádzali pri svojom rozhodovaní zo záveru, že žalobca bol dňa 4. augusta 2012 ako vodič motorového vozidla zn. Daewoo Lanos účastníkom dopravnej nehody, ktorá sa stala v obci Sverepec, na križovatke miestnej komunikácie vedúcej od futbalového ihriska, pri motokrosovom areáli a cesty I/61, pričom žalobca po nehode svoje motorové vozidlo premiestnil, čo bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody. S poukazom na uvedené uzavreli, že žalobca svojim konaním porušil ust. § 66 ods. 2 písm. e) zák.č. 8/2009 Z.z. na základe čoho bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch v znení platnom v čase spáchania priestupku.

Žalobca v podanej žalobe namietal správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Nerozporoval, že sa stal dňa 4. augusta 2012 ako vodič motorového vozidla účastníkom dopravnej nehody. Poprel však, že by sa dopustil priestupku, ktorý sa mu kladie za vinu. Podľa jeho názoru výpovede svedkov N. J., G. I., ktorí boli jeho spolujazdcami v motorovom vozidle, dostatočným spôsobom preukázali, že po dopravnej nehode sa s jeho automobилоm nehýbalo. K otázke posunu vozidla boli účastníci vypočutí pod prísahou aj v trestnom konaní a na súde prvého stupňa. Podľa jeho názoru je otázka posunu vozidla duplicitne prejednávaná i v rámci súdneho konania a pričom v skutočnosti súvisí s preukázaním viny žalobcu v trestnom konaní. Žalobca nesúhlasil so závermi znalca vyslovenými v podanom znaleckom posudku a v administratívnom konaní žiadal vykonať kontrolné znalecké dokazovanie.

Súčasne v podanej žalobe namietal, že konanie voči jeho osobe malo byť zastavené podľa § 9 ods. 1 písm. g) zákona č. 301/2005 Z.z. trestného poriadku, a to s poukazom na zásadu „ne bis in idem“, ktorá vyplýva z Dohovoru o ochrane ľudských práv. Uviedol, že predpokladom uplatnenia tejto zásady je, aby bola daná totožnosť skutku a totožnosť subjektu, ktorý sa skutku dopustil. Totožnosť skutku je daná, ak je založený na totožných alebo v podstate rovnakých skutočnostiach. Pre pojem ten istý skutok sú podstatné skutkové okolnosti a nie právna kvalifikácia. Vzhľadom na uvedené žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na výsledky znaleckého dokazovania. Ustanovený znalec Z.. H. S. v znaleckom posudku č. XX/XXXX vyjadril, že technicky prijateľná poloha miesta zrážky bola vo vzdialenosti asi 7 metrov pred konečnou polohou vozidla podľa plánu z nehody - na hlavnej ceste. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že žalobca ako vodič motorového vozidla zn. Daewoo neponechal auto po nehode v pôvodnej polohe, ale toto premiestnil, späťne cúvol na miesto mimo cesty o vzdialenosť asi 7 metrov. Podľa znalca je verzia žalobcu o vzniku a priebehu nehody v ním znázornenej polohe vozidla technicky neprijateľná. Z.. H. S. sa v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 14.11.2013 vyjadril, že motocykel a motocyklista sa po odpútaní tela motocyklistu od motocykla pohybovali v odlišných trajektoriách, pričom tieto trajektórie zvierali ostrý uhol. Motocyklista ho ani pri kontrolovanom páde nemohol výraznejšie ovplyvniť. Pri akejkoľvek alternatívne techniky jazdy motocyklistu sa nemohlo jeho telo pohybovať po takej trajektórii, aby ku nárazu tela do ľavého predného kolesa vozidla došlo v zadokumentovanej konečnej polohe osobného motorového vozidla. Toto je z technického hľadiska úplne a jednoznačne vylúčené. Na základe fyzikálnych zákonov bolo dovodené, že vozidlo v čase zrážky s telom motocyklistu muselo mať inú polohu.

Žalovaný poukázal na to, že v zmysle ust. § 66 ods.2 písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z. je účastník nehody povinný zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrovania dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel. Na základe všetkých dôkazov, ktoré boli hodnotené samostatne, ako i v ich vzájomnej súvislosti, sa vozidlo zn. Daewoo lanos muselo v čase nárazu motocyklistu do uvedeného vozidla nachádzať na hlavnej ceste I/61. Žalobca teda po nehode toto vozidlo premiestnil späť na miestnu komunikáciu, vedúcu od futbalového ihriska. Aj z výsledkov znaleckého dokazovania vyplynulo, že žalobca musel po nehode s vozidlom cúvnuť na vedľajšiu cestu. Znalec jednoznačne uzavrel, že z technického hľadiska je zadokumentovaná konečná poloha neprijateľná.

Zdôraznil, že sa v administratívnom konaní nezaoberal vinou žalobcu, ktorá sa rieši v trestnom konaní, neriešil podozrenie z prečinu ublíženia na zdraví a preto o ňom nemohol rozhodnúť. To, že žalobca premiestnil vozidlo z miesta nehody nemusí znamenať, že je vinníkom uvedenej dopravnej nehody, ale určite toto premiestnenie bolo na ujmu vyšetrovania tejto nehody.

K porušeniu zásady „ne bis in idem“ žalovaný uviedol, že skutková podstata prečinu, ktorý je riešený v trestnom konaní spočíva výhradne v tom, že spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k ublíženiu na zdraví. Objektom tohto prečinu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek, pričom na naplnenie zákonných znakov tohto prečinu sa vyžaduje, aby páchatel inému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví z nedbanlivosti. Účastník konania sa však dopustil aj iného konania, ktoré bolo významné z hľadiska konania o priestupkoch. Tieto jednotlivé konania sa v podstatných rysoch nezhodujú a každé z nich smerovalo proti inému zákonom chránenému záujmu. Nejedná sa preto o rovnaký skutok.

K námietke žalobcu, že žiadal vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku a rekonštrukciu, žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán sa vo svojom rozhodnutí s touto námietkou zaoberal, keď uviedol, že vzhľadom na jednoznačné závery znalca a naopak nejednoznačné a účelové výpovede svedkov pri opakovanom výsluchu, takýmto návrhom žalobcu nevyhovel. Žalovaný sa s týmto postupom a jeho odôvodnením stotožnil. Žalovaný považoval žalobné námietky za účelové a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako orgán, v ktorého právomoci je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia (§ 7 ods. 2 O.s.p.), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie (§ 246 a nasl. O.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu podľa § 247 ods. 1 O.s.p., v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), pričom rozsahom a dôvodmi žaloby je súd v

správnom súdnictve viazaný (§ 250j ods. 3 O.s.p. argumentum a contrario). Súd zistil, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou (§ 250 ods. 2 O.s.p.), zastúpenou advokátom, v zákonnej lehote (§ 250b ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré môže byť premetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 2, § 248 O.s.p.). Po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom administratívneho spisu dospel Krajský súd v Trenčíne jednohlasne k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Z tohto dôvodu žalobu zamietol. (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-45/2014 zo dňa 8. júla 2014, ktorým bolo zmenené rozhodnutie o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici, č.p. ORPZ-PB-ODI2-SK-262/2012 zo dňa 20. februára 2014 vo výroku, v časti uložených sankcii, tak že žalobcovi ako obvinenému bola uložená pokuta vo výške 100 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu šesť mesiacov, ktorý sa počíta odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, žalobca bol dňa 4. augusta 2012 asi o 17.00 hod. ako vodič motorového vozidla zn. Daewoo Lanos účastníkom dopravnej nehody v obci Sverepec na križovatke miestnej komunikácie vedúcej od futbalového ihriska, pri motokrosovom areáli a cesty I/61. Žalobca riadil motorové vozidlo po miestnej komunikácii od futbalového ihriska, označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta. Došlo k zrážke s motocyklom Z.. Y., prichádzajúcim z ľavej strany, jazdiacemu smerom od obce Visolaje k Považskej Bystrici. Motocyklista narazil do ľavého predného rohu nárazníka vozidla, ktoré riadil žalobca. Pred týmto stretom sa motocyklista snažil motocykel zabrzdiť pritom spadol na vozovku a pri strede vozovky narazil do nárazníka, ako bolo uvedené vyššie. Pri dopravnej nehode Z.. Y. utrpel zlomeninu hornej tretiny tela, ľavostrannej ramennej kosti s posunom úlomkov, vyklbenie 1. záprstnej kosti palca ľavej ruky, zlomeniny 6, 7 a 8 rebra vľavo, pomliaždenia kolenného kĺbu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života v trvaní viac ako dva mesiace.

Žalobca opísal dejový priebeh nehody tak, že motocyklista Z.. Y. zlým spôsobom jazdy zavinil situáciu, v dôsledku ktorej narazil do jeho, v tom čase stojaceho auta, ktoré bolo v čase nárazu za čiarou ohraničujúcou cestu. Uviedol, že v uvedený deň išiel s kamarátmi na osobnom motorovom vozidle, smerom z ihriska, teda po miestnej komunikácii, pričom vchádzal na hlavnú cestu. Predtým ako vošiel na hlavnú cestu vozidlo zastavil a presvedčil sa či je možné pokračovať v jazde. V tom do neho narazil motocyklista. Motorku ďalej odhodilo a motocyklista zostal ležať pred autom. Odmietol, že by automobil po nehode premiestňoval. Svedkovia G. I. a N. J. vo svojej výpovedi taktiež uviedli, že vozidlo nebolo po nehode premiestňované, ich výpovede sa však rozchádzali v presnom určení polohy vozidla.

Naproti tomu Z.. Y. priebeh nehody opísal tak, že jazdil na svojej motorke smerom Visolaje - Považská Bystrica, pričom bolo dobré počasie a mal jasný výhľad. Motorové vozidlo, ktoré viedol žalobca prichádzalo z vedľajšej cesty a pribrzdlilo. Z toho usúdil, že vozidlo mu dáva prednosť. Keď sa však k vozidlu približoval, toto náhle pokračovalo v jazde a vytvorilo mu neprekonateľnú prekážku v jeho jazdnom pruhu. Nebol schopný motocykel zastaviť inak ako spôsobom, ktorý zvolil, čo viedlo k zablokovaniu kolesa. V podstate vyletel z motoriky, pričom narazil do predného rohu vozidla. Uviedol, že na krátky čas stratil vedomie a keď precitol ležal na vozovke a skláňal sa nad ním žalobca s kamarátmi. On sám nevidel, že by automobil niekto premiestňoval. Trval na tom, že k zrážke došlo v jeho jazdnom pruhu.

Podľa dokumentácie z miesta nehody automobil, ktorý riadil žalobca stálo na miestnej komunikácii, za čiarou vozovky.

V trestnom konaní bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/37/2013-181 zo dňa 17. februára 2014, uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na

zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 4. augusta 2012 asi o 17.00 hod. vo Svarepci, okres Považská Bystrica, riadil osobné motorové vozidlo značky Daewoo Lanos, po miestnej komunikácii od futbalového ihriska, označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, kde na križovatke s hlavnou cestou č. I/61, v kilometri 162 700, pri odbočovaní vľavo, nerešpektoval dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“ a nedal prednosť v jazde po hlavnej ceste z ľavej strany prichádzajúcemu motocyklu značky Honda Hornet, vodiča Z.. Z. Y., jazdiacemu smerom od obce Visolaje na Považskú Bystricu, ktorý v snahe zabrániť zrážke pri brzdení s motocyklom spadol na vozovku a pri strede vozovky narazil do ľavého predného rohu nárazníka. Pri dopravnej nehode utrpel zranenia vyžadujúce lekárske ošetrovanie a práceneschopnosť v trvaní viac ako dva mesiace, spočívajúcom v bolestivom zranení, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny. Odvolanie žalobcu proti tomuto rozsudku bolo odmietnuté uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2To/57/2014-207 zo dňa 6. novembra 2015.

V trestnom konaní vychádzali sudy zo zistenia, že žalobca po nehode posunul vozidlo späť na miestnu komunikáciu. Uvedené zistenie vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä znaleckého. Sudca súdu prvého stupňa sa na mieste samom oboznámil s časovými a priestorovými okolnosťami, za akých došlo k predmetnej nehode, pričom za prítomnosti žalobcu, jeho advokáta, poškodeného, prokurátora a znalca sa preverovala najmä obrana žalobcu. V tomto konaní bolo ustálené, že k nárazu nedošlo mimo vozovky, tak ako tvrdil žalobca a ako bolo umiestnené auto v čase zdokumentovania nehody. Sudy konštatovali, že z fotodokumentácie a plánu miesta nehody jednoznačne vyplýva, že poškodený sa tesne pred nehodou pohyboval so svojim motocyklom stredom svojho jazdného pruhu (brzdná stopa, drecia stopa). Za týchto okolností bolo nutné prisvedčiť zisteniam znalca o technickej neprijateľnosti nárazu takto jazdiaceho poškodeného do vozidla, ktoré riadil žalobca, ktoré malo stáť podľa jeho tvrdenia tesne pred nehodou 3,2 metra od krajnice vozovky. Súčasne mal krajský súd za to, že nebolo potrebné doplniť dokazovania znaleckým posudkom ústavu tak ako to navrhoval žalobca.

Súdny znalec Z.. S. v podanom znaleckom posudku dospel k jednoznačnému záveru, že je technicky nemožné, aby sa nehoda udiala tak ako ju opísal žalobca, pričom po nehode muselo prísť k premiestneniu motorové vozidla. Technicky prijateľná poloha miesta zrážky bola vo vzdialenosti asi 7 metrov pred konečnou polohou vozidla podľa plánu z nehody - a to na hlavnej ceste, tak ako uviedol poškodený Z.. Y..

Podľa znalca je verzia žalobcu o vzniku a priebehu nehody v ním znázornenej polohe vozidla technicky neprijateľná. Motocykel a motocyklista sa po odpútaní tela motocyklistu od motocykla pohybovali v odlišných trajektóriách, pričom tieto trajektórie zvierali ostrý uhol. Motocyklista ho ani pri kontrolovanom páde nemohol výraznejšie ovplyvniť. Pri akejkoľvek alternatívne techniky jazdy motocyklistu sa nemohlo jeho telo pohybovať po takej trajektórii, aby ku nárazu tela do ľavého predného kolesa vozidla došlo v zadokumentovanej konečnej polohe osobného motorového vozidla. Toto je z technického hľadiska úplne a jednoznačne vylúčené. Na základe fyzikálnych zákonov bolo dovedené, že vozidlo v čase zrážky s telom motocyklistu muselo mať inú polohu.

S poukazom na vyššie uvedené závery vyšetrovania dopravnej nehody správne orgány uzavreli, že žalobca svojim konaním porušil ust. § 66 ods. 2 písm. e) zák.č. 8/2009 Z.z. na základe čoho bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch v znení platnom v čase spáchania priestupku. Podľa § 66 ods. 2 písm. e) zák.č. 8/2009 Z.z. v znení platnom v čase spáchania priestupku účastník nehody je povinný zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel,

Podľa § 22 ods. 1 písm. j) zák.č. 372/1990 Zb. v znení platnom v čase spáchania priestupku sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

V predmetnej veci nie je medzi účastníkmi sporné, že žalobca bol ako vodič motorového vozidla zn. Daewoo Lanos dňa 4. augusta 2012 asi o 17.00 hod. účastníkom dopravnej nehody, pri ktorej došlo ku kolízii medzi jeho motorovým vozidlom a motocyklom zn. Honda Hornet, ktoré riadil Z.. Y.. Pri uvedenej nehode došlo k poškodeniu zdravia Z.. Y., ktoré bolo hodnotené ako ťažká ujma na zdraví. Taktiež je

nesporné, že pri dokumentovaní nehody stálo motorové vozidlo, ktoré riadil žalobca za čiarou, na vedľajšej ceste, ktorá vedie od futbalového ihriska.

Taktiež je nesporné, že v súvislosti s touto nehodou bol žalobca v trestnom konaní uznaný za vinného, že viedol motorové vozidlo po miestnej komunikácii od futbalového ihriska, označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, kde na križovatke s hlavnou cestou č. I/61, v kilometri 162.700, pri odbočovaní vľavo, nerešpektoval dopravnú značku „daj prednosť v jazde“ a nedal prednosť v jazde po hlavnej ceste, z ľavej strany prichádzajúcemu motocyklu značky Honda Hornet, vodiča Z.. Z. Y., jazdiacemu smerom od obce Visolaje na Považský Bystricu, ktorý v snahe zabrániť zrážke pri brzdení motocyklom spadol na vozovku a pri strede vozovky narazil do ľavého predného rohu nárazníka vozidla, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona. Trestné konanie bolo právoplatne skončené.

Súdy v trestnom konaní pri svojom rozhodovaní vychádzali zo zistenia, že po nehode bolo osobné motorové vozidlo žalobcu posunuté. Z vykonaného dokazovania mali za dostatočne preukázané, že v čase stretu automobilu a motocyklu, nemohlo byť vozidlo žalobcu na mieste, zdokumentovanom privolaným príslušníkom polície, teda za čiarou oddeľujúcou vozovku. Naopak k stretu došlo pri vchádzaní automobilu žalobcu z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, na ktorej už riadil svoj motocykel poškodený Z.. Z. Y.. Uvedené mali prvostupňový ako aj odvolací súd preukázané vykonaným znaleckým dokazovaním ako aj skutočnosťou, že z fotodokumentácie a plánu miesta nehody jednoznačne vyplynulo, že sa poškodený tesne pred nehodou pohyboval so svojim motocyklom stredom svojho jazdného pruhu (brzdna stopa, drecia stopa). Na základe uvedeného uzavreli, že k nehode nemohlo prísť tak, ako to uviedol žalobca a vozidlo muselo byť v čase nárazu na hlavnej ceste.

Súd má za to, že správne orgány v administratívnom konaní vykonali dostatočné dokazovanie, na podklade ktorého prijali správne skutkové a právne závery. Žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán správne vyhodnotili jednotlivé dôkazy, keď poukazovali na rozporuplnosti v obsahu svedeckých výpovedí svedkov, t.j. osôb, ktoré boli spolujazdcami žalobcu a prihliadal na výsledky znaleckého dokazovania, ktorých správnosť bola podporená aj objektívnymi dôkaznými prostriedkami, ktoré boli zdokumentované a to napr. brzdou a drecou stopou. Aj orgány v činné v trestnom konaní vychádzali pri svojom rozhodovaní zo zistenia, že po dopravnej nehode došlo k posunutiu vozidla, pričom uvedený záver vyplynul taktiež najmä zo záverov súdneho znalca Z.. S.. Súd je taktiež názoru, že žalobca správnosť záverov znalca kvalifikovaným spôsobom v podanej žalobe nespochybnil, nepoukázal na jeho nedostatky, ktoré by eventuálne mohli viesť k nariadeniu kontrolného dokazovania. Naopak, súd je toho názoru, že tieto znalecké závery boli správnymi orgánmi riadne a to aj v súvislosti s ostatnými dôkazmi vyhodnotené, následne boli na ich základe prijaté správne skutkové závery a vec bola správne právne posúdená.

Žalobca namietal, že uložením trestu v predmetnom administratívnom konaní by bol postihovaný dvakrát v tej istej veci. V zmysle zásady „ne bis in idem“, by malo byť konanie zastavené.

Súd v tejto súvislosti uvádza, že uplatnením zásady „ne bis in idem“ v správnom konaní sa najvyšší súd zaoberal vo svojej rozhodovacej činnosti. Účelom tejto zásady v oblasti správneho trestania je zabrániť opakovanému trestaniu páchatel'a priestupku alebo porušovania inej administratívnoprávnej povinnosti. Jej podstatou je nielen totožnosť skutku, osoby páchatel'a, ale aj vykonávatel'a správneho trestania a právneho titulu správneho trestania vrátane vymedzenia skutkových podstát, spolu s právnymi dopadmi jeho spoločensky nežiaduceho konania na spoločnosť.

V zmysle vyššie uvedených kritérií, má súd za to, že potrestanie žalobcu v trestnom konaní za konanie v rozpore s ust. § 20 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v dôsledku ktorého spôsobil inému z nebanlivosti ťažkú ujmu na zdraví, nie je totožné s jeho konaním, ktoré sa udialo z časového hľadiska následne, a spočívalo vo vykonaní úkonu (posunutia vozidla), ktoré malo za následok sťaženie vyšetrenia predchádzajúceho skutku.

Správne orgány správne poukázali na to, že zakiaľ čo pri prvom skutku išlo o zavinenie dopravnej nehody a ublíženie na zdraví, pri druhom zase o premiestnenie vozidla, čo bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody. Jeden skutok bol prešetrovaný a riešený orgánmi činnými v trestnom konaní podľa trestného poriadku a trestného zákona a v poradí druhý skutok zase v rámci administratívneho konania správnymi orgánmi. Na rozdiel od prejednávaneho skutku, bolo objektom prečinu riešeného v trestnom

konaní zdravie a predmetom útoku živý človek. Z tohto pohľadu ide o dva samostatné skutky, z ktorých jeden bol sankciovaný v trestnom konaní a druhý v administratívnom konaní. Ich totožnosť je daná len osobou páchatel'a. V danom prípade teda nejde o totožné skutky a nie je pri nich daná ani totožnosť vykonávateľa trestania a právneho titulu trestania vrátane vymedzenia skutkových podstát. Taktiež dopad týchto dvoch skutkov, ktoré predstavujú spoločensky nežiaduce konanie na spoločnosť je rozdielny. Za tejto situácie je súd toho názoru, že v danom prípade správne orgány postupovali správne, keď na danú vec neaplikovali zásadu správneho trestania „ne bis in idem“, ktorá by neumožňovala o veci rozhodnúť a žalobcu ako zodpovedný subjekt potrestať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, žalobné námietky žalobcu neboli dôvodné a preto tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, žalobu ako nedôvodnú zamietol (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

Žalobca bol v konaní nebol úspešný, a preto mu podľa § 250k ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania nepatrí.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, písomne, cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.